

ималъ вужда нито отъ влато, нито отъ сръбро; не би зималъ назаемъ пари подъ лихва; ний Турцитѣ и Славянитѣ, безъ лихва би му намѣрили пари по-добръ отъ Ерменпитѣ.

— Истина казвашъ. За какво сж тия школи и танзимати? Отъ тѣхъ само се върти у хората главата, и се завѣдиха намъ-какви-си комитети. Викналъ би викъ на хайдутитѣ, и явили се би охотници довольно. И ний пѣхме да бждемъ свободни, и царя щеше да бжде богатъ и силенъ.

Въ това врѣме по пѣтя, който се извиваше между тревчата, се показва дълъгъ поѣздъ отъ талиги, брички, людѣ възсѣднали на конѣ и на магарета и пѣши. Около тѣхъ тичаха кучетата. Не е ли това нова хайлушка войска? Вѣводата изведнѣжъ го забѣлѣжи; той изсвири три пѣти, и тутакси къмъ него искочи отъ гората единъ мустакатъ ага. Това бѣше отколѣшниятъ слуга на Къбразлията; сега той оре, сѣе и жене въ Маражската долина и е станалъ порядъченъ человекъ. Вѣводата му показва поѣзда, заповѣда му нѣщо съ прочитѣ, той съ прочитѣ отговори и тутакси съ двама другари и три хрѣтки припусна къмъ оная страна.

Поѣзда бѣше веселъ. Ахмедъ—бей водяше въ свойгъ чишликъ, близо до Караштѣрханъ, много гости, бейове и небейове, дебели гърци съ гайди, чифутѣ съ цигулки, чифутски актьори и гръцки акробати. Въ числото на гоститѣ имаше и служащи въ консулствата и лихвари — Ерменци. Събрали сж тѣ да се повеселятъ, послѣ да направятъ ловъ съ копитѣ и съ хрѣткитѣ, а слѣдъ лова изново да се заловятъ за веселието; предполагаше се да пируватъ три дена и три нощи. Много провизия, закуски и сладка, вино и мастика, испратиха напрѣдъ; въ чишлика имаше агнета и мисирки. Величко бѣше готово за посрѣщанieto на гоститѣ. Тѣ вървяха и по пѣтя се забавляваха съ ловъ.

Осдалѣчъ тѣ съглѣдаха хайдушкийтъ ловъ и се мжчаха да нелучкатъ; кой би могълъ тукъ да прави ловъ? Ферия-паша е заетъ, той приготвя въ Едрене двѣ сотни казаки за царска служба; Абдулъ—Керимъ—Надиръ—